

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jana Rutsche a soudců Mgr. Heleny Konečné a JUDr. Pavla Kumprechta ve věci

žalobce: **Ing. J. H.**

proti

žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**
se sídlem Pivovarské náměstí 1245, Hradec Králové

za účasti: **Ing. F. H.**
a Mgr. K. H.

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. května 2017, č. j. KUKHK-9919/UP/2017/Kd,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

- 1. Žalobce se žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 11. května 2017, č. j. KUKHK-9919/UP/2017/Kd, kterým zamítnul odvolání žalobce a potvrdil výrok I. rozhodnutí Městského úřadu Jičín (dále také jen „*správní orgán prvního stupně*“ či

„prvostupňový správní orgán“ či „stavební úřad“) ze dne 19. 12. 2016, č. j. MuJC/2016/28756/SU/Kos, a zamítnul jako opožděné odvolání žalobce do výroku II. citovaného rozhodnutí stavebního úřadu.

2. Výrokem I. tohoto rozhodnutí stavební úřad umístil stavbu „*přístavba a stavební úpravy chalupy, Ú., H. čp. x*“ na pozemcích parc. č. x (ostatní plocha) v k. ú. x a st. p. č. x (zastavěná plocha a nádvoří) a x (zahrada) v k. ú. Ú. (dále také jen „*Stavba*“).
3. Výrokem II. tohoto rozhodnutí stavební úřad povolil stavbu „*přístavba a stavební úpravy chalupy, Ú., H. čp. x*“ na pozemcích parc. č. x (ostatní plocha) v k. ú. x a st. p. č. x (zastavěná plocha a nádvoří) a x (zahrada) v k. ú. Ú.

II. Obsah žaloby

4. Obsah žaloby byl poměrně stručný. Žalobce uvedl, že napadené rozhodnutí bylo vydáno „*v příkrém rozporu s rozhodným skutkovým a právním stavem věci*“, aniž by měl možnost se s podklady rozhodnutí řádně seznámit. Tím došlo dle žalobce k objektivnímu porušení/zneužití zákonných práv správními orgány, skutkový i právní stav věci byly nesprávně zjištěny. Napadené rozhodnutí tak je dle jeho názoru nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost. Žalobce proto navrhl, aby krajský soud napadené rozhodnutí zrušil „*podle ustanovení § 76 odst. 1 písm. a), b) a c) s. ř. s. event. podle § 78 odst. 1,2,3,3,5 a 6 s. ř. s.*“ Případně aby vyslovil nicotnost napadeného rozhodnutí dle § 76 odst. 2 s. ř. s.

III. Vyjádření žalovaného

5. Ve vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že žádost o vydání rozhodnutí o umístění stavby a žádost o stavební povolení pro předmětnou stavbu podali Mgr. K. H. a Ing. F. H. Obě žádosti byly podány dne 22. prosince 2010. S ohledem na Čl. II bod 14 zákona č. 350/2012 Sb., kterým se mění zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, a některé související zákony, bylo řízení vedeno podle stavebního zákona ve znění před účinností tohoto zákona.
6. V odvolacím řízení se žalovaný prvně zabýval přípustností a včasností podaného odvolání, k čemuž se vyjádřil na str. 3 a 4 žalovaného rozhodnutí. Ve vztahu k výroku I. rozhodnutí stavebního úřadu o umístění stavby pak žalovaný podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy, přičemž správnost napadeného rozhodnutí přezkoumal jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání. K odvolacím námitkám se žalovaný vyjádřil na str. 4 až 10 žalovaného rozhodnutí, k zákonnosti rozhodnutí a postupu stavebního úřadu na str. 10 a 11.
7. Pokud se týká podané žaloby, dle žalovaného žalobce v jejím obsahu neuvedl žádné konkrétní žalobní námitky, respektive není z ní patrné, proti které části žalovaného rozhodnutí žalobce brojí, respektive v čem spatřuje dotčení svého vlastnického práva k sousednímu pozemku parc. č. x a pozemku st. p. č. x se stavbou čp. x v kat. území Ú. Žaloba dle žalovaného obsahuje pouze zcela obecné proklamace, a sice že rozhodnutí je nesrozumitelné, vychází z nesprávně zjištěného skutkového i právního stavu, a to aniž by žalobce uvedl, v čem dle jeho názoru spočívá nesrozumitelnost rozhodnutí, a jak měla být věc posuzována jinak, když byla posouzena nesprávně.
8. Žalovaný považuje své rozhodnutí za zákonné a věcně správné, proto navrhl žalobu zamítnout.

IV. Vyjádření osob zúčastněných na řízení

9. Osoby zúčastněné na řízení se omluvily z jednání ve věci, protože prý nechtějí absolvovat další psychickou zátěž způsobenou dlouholetými obstrukcemi žalobce, který se přitom o svoji nemovitost dlouhodobě nestará. Za 12 let, co žalobci vlastní svoji chalupu, on tu svoji údajně ani jednou nenavštívil. Stav žalobcovy nemovitosti dokládaly fotodokumentací.
10. Připomněly, že žádost o stavební povolení podaly v roce 2010, žalobce celou tu dobu věc různě obstruoval a protahoval. Přitom všechny jeho připomínky byly správními orgány posouzeny a byly shledány bezpředmětnými. Do práv žalobce přitom dle jejich mínění nemůže stavba nikterak zasáhnout, protože přístavba není z jeho pozemku prakticky viditelná a vůbec mu nemůže zamezovat ve výhledu na krajinu, jak žalobce namítal. Způsob nabytí pozemků, který byl v souladu se zákony, pak záležitostí žalobce vůbec být nemůže.

V. Jednání soudu

11. Na nařízení jednání ve věci trval žalobce. Osoby zúčastněné na řízení se z účasti na jednání soudu předem omluvily s ohledem na svoji rodinnou a osobní situaci, mimo jiné i s ohledem na psychickou zátěž, kterou v nich jednání se žalobcem vyvolává, soud je již proto na jednání dne 3. 9. 2019 ani nepředvolával.
12. Krajský soud nařídil jednání na den 11. 6. 2019, posléze na den 23. 7. 2019. Žalobce vždy těsně před jednáním požádal o odročení jednání na neurčito (viz jeho přípis doručený soudu 9. 6. 2019 a přípis doručený soudu 19. 7. 2019). Argumentoval tím, že je v pracovní neschopnosti, neboť má život ohrožující nález na srdci, který mu účast při jednání soudu znemožňuje. Upozornil rovněž, že po dobu pracovní neschopnosti má povoleny vycházky pouze v určitých časových úsecích.
13. Poté, co takto bylo zmařeno jednání nařízené na 23. 7. 2019 (důvodem odročení jednání nařízeného na 11. 6. 2019 byla nejenom uvedená žalobcova žádost, ale i potřeba vyřešit otázku okruhu osob na řízení zúčastněných), obrátil se krajský soud na obvodní lékařku žalobce MUDr. L. J. se žádostí o sdělení, zda zdravotní stav žalobce jeho účast při jednání soudu znemožňuje a zda a v jakých termínech má povoleny vycházky. Ta ve vyjádření ze dne 24. 7. 2019 uvedla, že zdravotní stav žalobce účasti při jednání soudu nebrání a uvedla termíny vycházek. Doplnila, že výhled na ukončení dočasné pracovní schopnosti u žalobce není a že již v minulosti byl v jeho případě s ukončením pracovní neschopnosti problém.
14. V návaznosti na toto sdělení soud nařídil jednání na 3. 9. 2019 na dobu, která umožnila žalobci dopravit se z místa svého bydliště na jednání soudu a zpět po dobu povolených vycházek (15.00 hod.).
15. Dne 2. 9. 2019 ve 14.07 hod. byla krajskému soudu mailovou poštou opětovně doručena žádost žalobce o odročení jednání na neurčito v podstatě se stejným odůvodněním, doplněným pouze o sdělení, že „navíc ke všemu aktuálně přibýly i silné střevní problémy“. Krajský soud v ranních hodinách dne 3. 9. 2019 žalobci mailovou poštou sdělil, že se jeho žádosti nevyhovuje.
16. Ve 14.52 hod. téhož dne bylo krajskému soudu doručeno mailovou poštou podání žalobce, v němž obsahově shodně požádal znovu o odročení jednání s tím, že nově bylo

přílohou žádosti vyjádření obvodní lékařky MUDr. L. J. Z jeho obsahu krajský soud naznal pouze to, že ji dne 3. 9. 2019 ve 14. 10 hod. navštívil žalobce za účelem vyšetření. Dále již pouze stručně uvedla, že není schopen se dostavit k jednání soudu. Žádné podrobnější odůvodnění tohoto závěru uvedené potvrzení neobsahovalo.

17. S ohledem na shora uvedené vyhodnotil krajský soud popsané jednání žalobce jako ryze obstrukční, vedené snahou spor protahovat. K tomu jej hned vedlo několik skutečností.
18. Předně, z obsahu správního spisu je zřejmé, že žalobce různými způsoby obstruoval i správní řízení (to bylo na základě žádosti osob zúčastněných na řízení zahájeno již v roce 2010). Podobně žalobce postupoval i v řízení soudním (námitky podjatosti všech soudců správního úseku zdejšího soudu, opakované žádosti o ustanovení zástupce a o osvobození od soudního poplatku).
19. Osoba žalobce navíc není rozhodujícím senátu neznámá. On a jeho sestra A. H. v uplynulých letech podali u zdejšího soudu řádově desítky žalob a jejich procesní postup bývá téměř vždy obdobný. Je veden evidentní snahou o protahování soudního řízení, k čemuž jmenovaní využívají různé procesní nástroje, ovšem v obstrukční podobě (námitky podjatosti, opakované žádosti o osvobození od soudního poplatku a o ustanovení advokáta apod.). Pokud již řízení dospěje do stadia, kdy je ve věci nařízeno jednání (na čemž vždy trvají), těsně před jednáním (třeba i jen několik minut před ním) žádají o jeho odročení, protože se k němu nemohou dostavit, nejčastěji pro zdravotní důvody, ani výmluva na střevní potíže nebyla využita poprvé (viz např. věci vedené u zdejšího soudu pod sp. zn. 30 Ca 57/2007, 30 Ca 95/2008, 30 Ca 187/2008, 30 A 33/2011, 30 A 62/2011, 30 A 98/2012 či 30 A 1/2014).
20. Proto se krajský soud rozhodl žalobcově žádosti o odročení jednání nařízeného na 3. 9. 2019 nevyhovět a nařízené jednání se uskutečnilo. Žalovaný se z tohoto jednání omluvil. Obsah jednání zachycuje protokol.

VI. Skutkové a právní závěry krajského soudu

21. Krajský soud následně přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v řízení podle části třetí hlavy první a druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), vycházeje přitom ze skutkového a právního stavu věci ke dni vydání napadeného rozhodnutí dle § 75 odst. 1 s. ř. s.
22. Předně se zabýval otázkou náležitostí jednotlivých žalobních námitek obsažených v podané žalobě. Nemohl přehlédnout, že žaloba je poměrně stručná, neboť vlastní žalobní námitky tvořily její necelou jednu stranu. Problematikou náležitostí žalobních bodů se v minulosti opakovaně zabýval Nejvyšší správní soud, např. jeho rozšířený senát v rozsudku ze dne 24. 8. 2010, čj. 4 As 3/2008-78; všechna rozhodnutí správních soudů citovaná v tomto rozsudku jsou dostupná na www.nssoud.cz. Uzavřel, že důvodem uvedení žalobních bodů ve smyslu § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. je jednoznačné ustavení rámce požadovaného soudního přezkumu ve lhůtě zákonem stanovené k podání žaloby. Zákonný požadavek je proto naplněn i jen zcela obecným a stručným – nicméně srozumitelným a jednoznačným – vymezením skutkových a právních důvodů tvrzené nezákonnosti nebo procesních vad správního aktu tak, aby bylo zřejmé, v jaké části a z jakých hledisek se má soud věci zabývat. V odůvodnění rozsudku uvedl Nejvyšší správní soud mimo jiné následující:

„Proto je třeba současně zdůraznit, že správní soudnictví je ovládáno zásadou dispoziční a koncentrační; od žalobce, který vymezuje hranice soudního přezkumu, se tedy oprávněně žádá procesní zodpovědnost. Soud za něj nesmí nabrazovat jeho projev vůle a vyhledávat na jeho místě vady napadeného správního aktu. Proto také, jak výše uvedeno, musí vymezení žalobního bodu - a setrvání na těchto mezích i v dalších fázích řízení - garantovat zásadu rovnosti účastníků řízení; stanoví tak i žalovanému meze jeho obrany, tedy to, k čemu se má vyjádřit a k čemu má předložit protiargumenty.

Jestliže žalobní bod těmto požadavkům vyhovuje, je projednání způsobilý v té míře obecnosti, v níž je formulován, a případně - v mezích této formulace - v průběhu řízení dále doplněn. K tomu je ale třeba dodat, že míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod - byť i vyhovující - obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej. Není naprosto na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta.“

23. Krajský soud považuje za vhodné upozornit na tyto závěry hned v počátku odůvodnění svého rozhodnutí zejména proto, že dle jeho názoru žalobce v přezkoumávané věci nárokům na specifikaci žalobních bodů dostal, neboť z obsahu jednotlivých žalobních námitek lze seznat, čeho se týkají a proti čemu prostřednictvím nich žalobce brojí. Zároveň však opakuje, že většina žalobních námitek byla vymezena velmi stručně a nekonkrétně. Krajský soud proto předesílá, že se každou ze žalobních námitek mohl zabývat pouze v míře obecnosti odpovídající míře obecnosti vznesené žalobní námitky.
24. Předně žalobce namítal, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, a to jak pro jeho nesrozumitelnost, tak pro nedostatek důvodů. Nepřezkoumatelnost je natolik závažnou vadou rozhodnutí správního orgánu, že se jí správní soud musí zabývat i tehdy, pokud by ji stěžovatel nenamítal, tedy z úřední povinnosti. Má-li rozhodnutí projít testem přezkoumatelnosti, je třeba, aby se jednalo o rozhodnutí srozumitelné, s uvedením dostateku důvodů podporujících výrok rozhodnutí.
25. Nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů je dána především tehdy, opřel-li správní orgán rozhodovací důvody o skutečnosti v řízení nezjišťované, případně zjištěné v rozporu se zákonem (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003 – 75), nebo pokud zcela opomenul vypořádat některou z uplatněných námitek (viz např. rozsudek ze dne 18. 10. 2005, č. j. 1 Afs 135/2004 – 73, či rozsudek ze dne 8. 4. 2004, č. j. 4 Azs 27/2004 – 74). Za nepřezkoumatelná pro nesrozumitelnost lze považovat zejména ta rozhodnutí, která postrádají základní zákonné náležitosti; z nichž nelze seznat, o jaké věci bylo rozhodováno či jak bylo rozhodnuto; jejichž výrok je v rozporu s odůvodněním; která neobsahují vůbec právní závěry vyplývající z rozhodných skutkových okolností nebo jejichž důvody nejsou ve vztahu k výroku jednoznačné (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Azs 47/2003 – 130).
26. V případě napadeného správního rozhodnutí se správní orgán nedopustil výše uvedené nesrozumitelnosti v podobě vnitřní rozpornosti výroku, nerozlišení výroku a odůvodnění, nezjistitelnosti jeho adresátů či nevhodné formulace, protože napadené rozhodnutí jasně a přehledně obsahuje všechny zákonem předepsané náležitosti. Nelze tudíž hovořit o tom, že by napadené rozhodnutí bylo nesrozumitelné. Skutečnost, že

žalobce se závěry správního orgánu nesouhlasí, nepředstavuje důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí pro jeho údajnou nesrozumitelnost.

27. Pokud jde o nepřezkoumatelnost žalovaného rozhodnutí pro nedostatek důvodů, pod tento termín spadají nedostatky důvodů skutkových. Bude se typicky jednat o případy, kdy správní orgán opřel rozhodovací důvody o skutečnosti v řízení nezjišťované, případně zjištěné v rozporu se zákonem, anebo kdy není zřejmé, zda vůbec nějaké důkazy v řízení byly provedeny. Ani v tomto směru nezjistil krajský soud žádné pochybení žalovaného, ani správního orgánu prvního stupně. Správní orgán prvního stupně odůvodnil, proč dle jeho názoru jsou splněny zákonné předpoklady pro umístění i pro povolení Stavby. Žalovaný pak rovněž na základě odvolání žalobce podrobně rozebral zákonné podmínky pro umístění Stavby a ztotožnil se s prvostupňovým správním orgánem v tom, že byly naplněny. Odvolání žalobce proti rozhodnutí o povolení Stavby pak zamítl jako opožděné, přičemž opět podrobně odůvodnil, jak k tomuto svému závěru dospěl. Z faktu, že žalovaný nepřisvědčil argumentaci žalobce a že dospěl k závěrům, se kterými nesouhlasí, nelze dovozovat nepřezkoumatelnost rozsudku pro nedostatek důvodů.
28. Žalobce dále namítl, že by krajský soud měl zrušit napadené rozhodnutí dle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. Dle tohoto ustanovení soud žalobou napadené rozhodnutí zruší, jestliže skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.
29. Jak již shora krajský soud avizoval, žalobce tuto námitku podrobněji nerozvedl, neuvedl tedy např., v čem konkrétně by měl být skutkový stav věci zjištěný a popsáný správními orgány v rozporu s obsahem správního spisu. Krajský soud se seznámil jak s obsahem napadeného rozhodnutí, tak s obsahem správního spisu, a neshledal namítané pochybení. Naopak, podle jeho názoru zjistily správní orgány obou stupňů skutkový stav v úplnosti a právní závěry, které na základě takto řádně zjištěného skutkového stavu věci učinily, těmto skutkovým zjištěním plně korespondují. Krajský soud rovněž neshledal, že by za účelem zjištění skutkového stavu věci měly být provedeny ještě nějaké další důkazy, ostatně s žádným takovým konkrétním návrhem žalobce v žalobě nepřišel.
30. Krajský soud rovněž neshledal žádné podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které by mohlo mít za následek nezákonnost rozhodnutí ve věci samé, jak stanoví § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s., jehož porušení se žalobce rovněž dovolával. Nutno ovšem zopakovat, že opět bez jakékoliv bližší konkretizace. V obdobně obecné rovině proto musel zůstat i shora uvedený závěr krajského soudu. Ten opět vychází ze skutečnosti, že se soud seznámil s obsahem správního spisu a žádné procesní pochybení ať už prvostupňového správního orgánu nebo žalovaného intenzity požadované shora citovaným ustanovením nenalezl.
31. Pokud jde o žalobcovo tvrzení, že mu nebyla dána možnost seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí, zjistil krajský soud ze správního spisu, že se nezakládá na skutečnosti. Účastníkům správního řízení (včetně žalobce) byla tato možnost řádně oznámena formou veřejné vyhlášky stavebního úřadu ze dne 19. 8. 2016.
32. Konečně poslední žalobní bod obsahoval námitku nicotnosti napadeného rozhodnutí žalovaného.

33. Podle § 76 odst. 2 s. ř. s. zjistí-li soud, že rozhodnutí trpí takovými vadami, které vyvolávají jeho nicotnost, vysloví rozsudkem tuto nicotnost i bez návrhu. Pokud se důvody nicotnosti týkají jen části rozhodnutí, soud vysloví nicotnou jen tuto část rozhodnutí, jestliže z povahy věci nevyplývá, že ji nelze oddělit od ostatních částí rozhodnutí.
34. V obecné rovině je nicotným takový správní akt, který trpí natolik intenzivními vadami, že jej vůbec za rozhodnutí nelze považovat. Takovými vadami jsou např. absolutní nedostatek pravomoci, absolutní nepřislušnost rozhodujícího správního orgánu, zásadní nedostatky projevu vůle vykonavatele veřejné správy (např. absolutní nedostatek formy, neurčitost, nesmyslnost), požadavek plnění, které je trestné nebo absolutně nemožné, uložení povinnosti nebo založení práva něčemu, co v právním smyslu vůbec neexistuje či nedostatek právního podkladu k vydání rozhodnutí.
35. Zákonnou definici nicotnosti lze nalézt v § 77 správního řádu, podle něhož je nicotné jednak rozhodnutí, k jehož vydání nebyl správní orgán vůbec věcně příslušný (odst. 1). K tomu krajský soud uvádí, že věcná příslušnost Městského úřadu Jičín coby stavebního úřadu k projednání žádosti osob zúčastněných na řízení o umístění a povolení Stavby v k. ú. Střelec a Újezd pod Troskami je zcela nezpochybnitelná. Stejně jako věcná příslušnost žalovaného rozhodnout o odvolání žalobce proti tomuto rozhodnutí. Ostatně žalobce nepřišel s žádným tvrzením, že by uvedenou žádost osob zúčastněných na řízení měl jako věcně příslušný posuzovat jiný (jím konkrétně označený) správní orgán.
36. Dále je nicotným rozhodnutí, které trpí vadami, jež je činí zjevně vnitřně rozporným nebo právně či fakticky neuskutečnitelným, anebo jinými vadami, pro něž je nelze vůbec za rozhodnutí správního orgánu považovat (odst. 2). Vzhledem ke shora uvedeným závěrům krajského soudu o tom, že napadené rozhodnutí nepovažuje za nepřezkoumatelné ani pro nesrozumitelnost ani pro nedostatek důvodů, je logické, že krajský soud neshledal ani existenci shora citovaných vad napadeného rozhodnutí, které jsou pro svoji povahu vadami ještě intenzivnějšími, než ty, které způsobují nepřezkoumatelnost rozhodnutí.
37. Krajskému soudu proto nezbylo, než uzavřít, že důvodnou neshledal žádnou ze žalobních námitek, a musel proto žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítnout.

VII. Náklady řízení

38. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Dle něj má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
39. Ve věci měl úspěch žalovaný, ten však náhradu nákladů řízení nepožadoval, ostatně krajský soud ze správního spisu ani nezjistil, že by mu nějaké náklady nad rámec jeho úřední činnosti v souvislosti se soudním řízením vznikly.
40. Náklady řízení nemohly být přiznány s ohledem na znění § 60 odst. 5 s. ř. s. ani osobám zúčastněným na řízení. Ostatně ty se jich nedomáhaly a podobně jako u žalovaného krajský soud ze správního spisu nezjistil, že by jim nějaké náklady v průběhu soudního řízení vznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 3. září 2019

JUDr. Jan Rutsch v. r.
předseda senátu